

NORGES HØYESTERETT

Den 17. november 2004 avsa Høyesterett kjennelse i

HR-2004-01914-A, (sak nr. 2004/1482), straffesak, anke,

A (advokat Lorentz Stavrum)

mot

Den offentlige påtalemyndighet (kst. førstestatsadvokat Morten Holmboe)

S T E M M E G I V N I N G :

- (1) Dommer **Mitsem**: Saken gjelder straffutmåling ved en fartsovertredelse, særlig spørsmålet om det bør idømmes samfunnsstraff.
- (2) Oslo tingrett avsa 9. januar 2004 tilståelsesdom med slik domsslutning:

”A, født 00.00.1978, -----gt. 0, 0000 Oslo, dømmes for overtredelse av vegtrafikkloven § 31, 1. ledd, jf. § 5 første ledd, jf. annet ledd, jf. skiltforskriften § 8 til fengsel i 18 – atten dager.

Fullbyrdelsen av straffen utsettes i medhold av straffeloven §§ 52-54 med en prøvetid på 2 – to – år. Han dømmes videre til en bot på 15.000 – femtusen – kroner, subsidiært fengsel i 15 – femten – dager.”
- (3) Etter påtalemyndighetens anke over straffutmålingen, avsa Borgarting lagmannsrett 24. september 2004 dom med slik domsslutning:

”I tingrettens dom gjøres følgende endringer:

 1. Bestemmelsen om at fengselsstraffen skal være betinget utgår.
 2. Boten utgår.”
- (4) Domfelte har anket til Høyesterett over straffutmålingen, idet han gjør gjeldende at han bør idømmes samfunnsstraff. I Høyesterett er saken behandlet sammen med to andre saker om fartsovertredelse, sakene HR-2004-01913-A og HR-2004-01915-A .

- (5) **Jeg er kommet til** at anken ikke kan føre frem.
- (6) Den fartsovertredelse A har gjort seg skyldig i, fant sted lørdag 9. august 2003 noe før kl. 03.00. Han førte da sin personbil på en strekning der fartsgrensen var skiltet til 50 km/t med en hastighet på 102 km/t, målt med laser.
- (7) Det fremgår av lagmannsrettens dom at kjøreforholdene var gode, med tørr veibane, godt lys og ingen trafikk. Veibanen på stedet er seks meter bred, det er flere avkjørsler, og det er fortau langs hele strekningen. Det dreier seg om en rett veistrekning, og det skal ikke ha oppstått faremomenter utover den risiko som farten i seg selv innebærer.
- (8) Rettspraksis har etablert grenser for når en fartsovertredelse vurderes som så grov at den i utgangspunktet vil føre til en ubetinget fengselsstraff. I en 50-sone ligger grenseområdet i overkant av 90 km/t, jf. blant annet Rt. 1988 side 1212 og Rt. 1994 side 1045.
- (9) Allmennpreventive hensyn taler til fordel for en streng og konsekvent straffutmålingspraksis. Men slik det også fremgår av Høyesteretts dom i sak HR-2004-01915-A, avsagt i dag, kan det være rom for å reagere med samfunnsstraff ved en overtredelse ned mot det nevnte grenseområdet.
- (10) Å kjøre i 102 km/t i en 50-sone er imidlertid så vidt klart over grenseområdet at det etter mitt syn ikke er grunnlag for noen annen reaksjon enn ubetinget fengsel. Det dreier seg om en typisk og alvorlig fartsovertredelse, og uten særskilte formildende omstendigheter eller personlige forhold som kan tilsi et fravik fra dette utgangspunktet. Den omstendighet at domfelte tilsto forholdet – slik at det også kunne avsies tilståelsesdom i tingretten – kan ikke tillegges nevneverdig vekt.
- (11) Idet jeg heller ikke finner grunn til å fravike lagmannsrettens fastsettelse av fengselsstraffens lengde, stemmer jeg for denne

K J E N N E L S E :

Anken forkastes.

(12)	Dommar Utgård:	Eg er i det hovudsaklege og i resultatet einig med førstvoterande.
(13)	Dommer Oftedal Broch:	Likeså.
(14)	Dommer Rieber-Mohn:	Likeså.
(15)	Dommer Lund:	Likeså.

(16) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

K J E N N E L S E :

Anken forkastes.